

SARA JA AAVASAKSA RINTEEN HAASTE

Z . A . M

Sara ja Aavasaksa
Rinteen haaste

Z.A.M

Pohjois-Suomessa, lähellä Tornionjokea ja Ruotsin rajaa, kohoaa Aavasaksan vaara metsien ja kukkuloiden keskellä. Talvella lähes kaikki katoaa lumen alle. Männyt peittyvät valkoiseen lumeen, ja pienet metsätiet näyttävät poluilta, jotka on piirretty hiljaiseen valkoiseen maailmaan. Pakkasaamuina lumi kimalteli niin kirkkaana, että koko maisema näytti sadulta.

Sara asui perheensä kanssa talossa Aavasaksan rinteellä lähellä Kaamos Lodgea, jossa monet talvilomalle saapuvat matkailijat majoittuivat. Talon ikkunoista näkyivät sekä metsä että rinne, ja talvisin ympärillä oli lähes aina iloinen, odottava tunnelma.

Sara piti uusien ystävien tapaamisesta ja ilahtui aina, kun hän kohtasi ihmisiä eri maista. Hän puhui suomea ja englantia, joten hänen oli helppo keskustella myös ulkomaalaisten matkailijoiden kanssa. Sara kyseli mielellään heidän kotimaistaan ja kulttuureistaan ja kertoi puolestaan

Aavasaksasta, elämästä Pohjois-Suomessa ja talven erilaisista aktiviteeteista.

Siksi Sara ei ajatellut matkailijoita vain vieraina. Jokainen uusi ihminen oli hänelle mahdollinen uusi ystävä.

Sasu, Saran kodin lähellä olevissa puissa asuva punainen orava, oli uusista tulijoista vielä Saraakin uteliaampi.

Eräänä aamuna Sasu istui aidalla syöden Saran jättämiä maapähkinöitä hänelle, kun taksi pysähtyi Kaamos Lodgen eteen.

Autosta nousivat mies ja nainen, ja sitten takapenkiltä astui ulos vaaleanhiuksinen poika. Hän seiso i hetken paikallaan ja katseli puita ja lunta. Sitten hän kumartui ja otti hansikkaisiinsa kourallisen lunta.

Hän puristi lunta käsissään ja huudahti silmät kiiltäen:

— Äiti, Isä tältä tuntuu oikea lumi!

Sara sattui kulkemaan hänen läheltään ja nauroi.

Poika nosti lumisen kätensä ja sanoi:

— Olen Australiasta. Olen nähnyt lunta monta kertaa, mutta vain kuvissa ja videoissa. Hänen äänestään kuului niin aito ihmetys, että Sara hymyili heti.

Sitten hän tuli lähemmäksi ja ojensi kätensä.

— Minä olen Liam.

— Ja minä olen Sara.

He alkoivat keskustella englanniksi, ja Sara oli iloinen saadessaan jälleen tutustua ihmiseen, joka oli tullut kaukaa.

Sasu ilmestyi aidalle Saran taakse.

Liam osoitti sitä.

— Entä tuo?

— Sasu.

Liam astui lähemmäksi, mutta orava siirtyi aidan toiseen päähän.

— Se ei taida pitää minusta, Liam sanoi hieman pettyneenä.

— Olet ollut täällä vasta viisi minuuttia ja haluat jo sen luottavan sinuun?, Sara sanoi nauraen.

Liamin kasvoille tuli nopeasti hymy ja hän naurahti. Sitten hän nosti katseensa kohti Aavasaksaa. Puiden välistä hän näki hiihtohissin ja laskettelijoita rinteillä.

Hänen ilmeensä muuttui heti.

— Lasketteletko sinä tuolla?

— Kyllä, joka vuosi.

Saran mielestä Liamin innostus oli tarttuvaa, ja aidalla istuva Sasukin näytti seuraavan uutta tuttavuutta tarkkaavaisesti.

— Tulin Aavasaksalle erityisesti siksi, että haluan oppia laskettelemaan tuolla rinteellä.

Hän kertoi Saralle, että matkaa oli suunniteltu jo pitkään. Australiassa hän oli katsellut videoita Suomen talvesta ja haaveillut päivästä, jolloin näkisi kaiken omin silmin. Hän oli tehnyt listan asioista, joita halusi kokea: oikeaa lunta, poroja ja ennen kaikkea laskettelu.

— Oletko kokeillut laskettelua aikaisemmin?
Sara kysyi.

— En, mutta osaan uida ja pyöräillä,Liam
vastasi itsevarmasti

Sara hymyili.

— Toivottavasti viihdyt täällä.

Seuraavana päivänä Aavasaksan Rinteillä oli
vilkasta. Lapsilla oli värikkäitä kypäriä,
perheet kantoivat suksia ja laskettelijat
nousivat hissillä ylös ennen kuin laskivat
jälleen alas lumista rinnettä.

Varusteiden varauskopissa Liam laittoi
kypärän päähänsä ja kiinnittimonot sekä
sukset jalkoihinsa työntekijän avustuksella.

Hän odotti innokkaasti,että Sarakin sai
varusteet laitettua.

— Minusta tuntuu, että olen valmis,Liam
sanoi hymyillen.

He lähtivät yhdessä ulos, mutta heti kun
Liam yritti liikkua eteenpäin, toinen jalka
liukui eteen ja toinen sivulle.

Hän kaatui.

Liam istui hetken lumessa vihaisena.

— Älä huoli. Tarvitset vain vähän aikaa oppimiseen, Sara sanoi motivoiden Liamia.

Harjoittelu alkoi helpolla alueella. Liam kaatui monta kertaa, mutta nousi aina takaisin ylös ja yritti uudelleen. Vähitellen hän oppi hidastamaan, vaihtamaan suuntaa ja pysähtymään. Jokainen onnistuminen sai hänet innostumaan vielä enemmän.

Puoleenpäivään mennessä hän liikkui jo paljon varmemmin.

Ohjaaja näytti hänelle vielä kerran, kuinka tasapaino säilytetään ja kuinka vauhtia hallitaan rauhallisilla käännöksillä.

Liam yritti keskittyä, mutta hänen katseensa karkasi jatkuvasti ylemmäs rinteeseen.

— Ei ole kiire. Jokainen hyvä lasketteliija on joskus aloittanut tästä, Sara lupasi.

Kun Liam onnistui pysähtymään aivan Saran viereen, hän nosti kätensä ilmaan kuin olisi voittanut kilpailun.

Ohjaaja nauroi.

Aavasaksalla, missä lumiset maisemat metsät ja revontulet valaisevat toisiaan taivaan, Sara kokee unohtumattomia seikkailuja eri puolilta maailmaa saapuvien lasten kanssa. Porojen, laskettellun ja pohjoisen luonnon keskellä tarinoihin mahtuu myös erityisiä hetkiä Joulupukin kanssa sekä iloa, ilmetysiä ja uusia kokemuksia. Sara ja Aavasaksa on lämminhenkinen lastensarja, jossa ystävyys, seikkailut ja Pohjois-Suomen taika heräävät eloon.

9 789528 921899